

TUZLANSKI MUFTIJA NA IFTARU KOD ZAGREBAČKOGA MUFTIJE

Muftija Ševko ef. Omerbašić pozvao je na iftar, u Zagrebačkoj džamiji, kolegu Muftiju tuzlanskoga, Huseina ef. Kavazovića, i direktora tuzlanske Behram-begove medrese, Vahida ef. Fazlovića.

Muftija Husein mi je poznat po svojoj učenosti, ta završio je, uza ostale škole, i šerijatsko pravo na čuvenom kairskom sveučilištu El-Ezheru, poznatom kao najstarije sveučilište na svijetu. Ne mogu odoljeti da i ovdje ne napišem: to je

sveučilište, kao i Kairo izgradio našijenac, El-Dževher, podrijetlom iz Cavtata. Muftija Husein poznat mi je i po oštrim i odlučnim reakcijama na neke izjave političkih uglednika, kao što je, primjerice, ono kad je odgovorio zamjeniku načelnika Općine Srebrenica, Čamilu Durakoviću, kad ga je ovaj pokušao uvući u igru oko izgradnje crkve na Budaku u Potočarima, zakazujući sastanak s episkopom zvrničko-tuzlanskim. Muftija je tada završio svoje pismo ovim riječima: „Ovim putem želim pozvati Durakovića da ostavi Islamsku zajednicu u BiH na miru i da se prihvati posla za koji prima plaću. S Vasilijem Kačavendom će se morati sam sastati”.

Ili pak, kad je „očitao“ političku lekciju Miloradu Dodiku, kad je ovaj rekao da muslimanima ne treba vjerovati (i time izravno ugrozio dokument „oca Srbije“ Dobrice Ćosića kojim ovaj pisac izravno svjedoči da su Srbi lažljiv narod, napomena K. M.). Tada mu je Muftija odgovorio: „Kao muftija želim pozvati sve čovjekoljubive snage u zemlji da se suprotstave ovakvim šovinističkim nasrtajima. Ovo nije prvi put da se Milorad Dodik s mržnjom obrušava na muslimane, kao i na njihove vjerske autoritete. Kao pojedinac Milorad Dodik može da mrzi pripadnike Islama, odnosno muslimane u BiH, ali nećemo šutjeti na mržnju koju manifestira kao politička ličnost i čovjek koji participira u vlasti ove zemlje. Muslimani BiH s takvim liderima imaju tragično i bolno iskustvo i neće dozvoliti da im se ono ponovi.“ Kao i u mnogim drugim situacijama, muftija je pokazao da nije lahko s njime ljudske i pravne tikve saditi.

Vahid ef. Fazlović je direktor tuzlanske Behram-begove medrese od njena osnivanja, 1993. Na medresi predaje nastavni predmet Akaid, islamske vjerske propise. Valja reći da Vahid-efendija još pohađa postdiplomski studij na Katedri za akaid pri Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu.

Obojica muslimanskih uglednika iz Tuzle rado su se odazvala pozivu našeg Muftije. Tako sam i ja imao prigodu provesti vrijeme u izuzetno ugodnom društvu od Ikindije do Akšama, odnosno od završetka mukabela do iftara.

Evo nekoliko slika sa tog druženja.

Najprije smo sjeli u našu Knjižnicu gdje se divanilo o nekim negdašnjim lijepim druženjima, posebno s nekih putovanja obojice Muftija. Razgovoru su prisustvovalo još i Aziz ef. Hasanović, pomoćnik Ševke ef. Omerbašić, Vahid ef. Fazlović, Mevludin Arslani, ravnatelj naše Islamske gimnazije, Mirza Šabić i Mirza ef. Mešić.

Neka mi bude dopušteno ovdje objaviti i ovo moje malehno umjetničko fotografsko djelce. Ako ni o čemu, ova fotografija zorno svjedoči o čistoći naših džamijskih prostora, jer da nije tako kako bih inače snimio ovu četvoricu dobrih ljudi kao osmoricu? S lijeva: Mirza Šabić, Aziz ef. Hasanović, muftija Ševko ef. Omerbašić i tuzlanski muftija Husein ef. Kavazović.

Poslije smo se preselili u “Junuzovo gastronomsko cartvo”, to jest na terasu restorana Zagrebačke džamije. U hladovini terase bilo je ugodnije, blagi je vjetar čarlijao, po licima cijeloga društva vidljivo je da smo se ugodno družili, a pridružio nam se i glavni zagrebački imam Aziz ef. Alili, “Hodajući Kur’an” kako ga volim zvati. Redale su se duhovite ramazanske priče tako da je vrijeme kao malo ubrzalo.

Poslije nam se priključio dr. Gzim Redžepi, predsjednik Islamske zajednice Zagreba i ramazanske priče stizale su jedna drugu. Molio sam Vrijeme da malo uspori kako bih mogao više uživati u pričama tuzlanskih i naših uglednika. Znam da se mnogima pred iftar vrijeme malkice oduži. Ja to rješavam čitanjem, pa se često iznenadim kad stigne doba iftara. U ovome društvu vrijeme mi je prolazilo još brže. Kad se čuo glas ezana bilo mi je žao. Na stol su stigle hurme i voda, valjalo se omrsiti i otići na klanjanje Akšama.

A poslije Akšam-namaza, došlo je doba da se društvo dobro omrsi biranim jelima iz Junuzove čudesne ramazanske kuhinje. Oprostio sam se od ugodnoga društva i pustio da se Muftijini gosti na iftaru dobro počaste i brkove omaste. Što su oni i učinili.

Kemal Mujičić